ΙΛΙΑΔΟΣ Τ

Ἠὼς μὲν κροκόπεπλος ἀπ' ὠκεανοῖο ῥοάων
ὄρνυθ', ἵν' ἀθανάτοισι φόως φέροι ἠδὲ βροτοῖσιν·
ἡ δ' ἐς νῆας ἵκανε, θεοῦ πάρα δῶρα φέρουσα·
εὗρε δὲ πατρόκλῳ περικείμενον ὃν φίλον υἱόν,
κλαίοντα λιγέως· πολέες δ' ἀμφ' αὐτὸν ἑταῖροι
μύρονθ'· ἡ δ' ἐν τοῖσι παρίστατο δῖα θεάων.
ἔν τ' ἄρα οἱ φῦ χειρί, ἔπος τ' ἔφατ' ἔκ τ' ὀνόμαζε·
τέκνον ἐμόν· τοῦτον μὲν ἐάσομεν ἀχνύμενοί περ
κεῖσθαι· ἐπεὶ δὴ πρῶτα, θεῶν ἰότητι δαμάσθη·
τύνη δ' ἡφαίστοιο πάρα, κλυτὰ τεύχεα δέξο
καλὰ μάλ', οἷ' οὔπω τις ἀνὴρ ὤμοισι φόρησεν·
ὣς ἄρα φωνήσασα θεὰ κατὰ τεύχε' ἔθηκε
πρόσθεν Ἀχιλλῆος· τὰ δ' ἀνέβραχε δαίδαλα πάντα·
μυρμιδόνας δ' ἄρα πάντας ἕλε τρόμος· οὐδέ τις ἔτλη
ἄντην εἰσιδέειν, ἀλλ' ἔτρεσαν· αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς
ὡς εἶδ', ὥς μιν μᾶλλον ἔδυ χόλος· ἐν δέ οἱ ὄσσε
δεινὸν ὑπὸ βλεφάρων ὡς εἰ σέλας ἐξεφάανθεν·
τέρπετο δ' ἐν χείρεσσιν ἔχων θεοῦ ἀγλαὰ δῶρα·
αὐτὰρ ἐπεὶ φρεσὶν ᾗσι τετάρπετο δαίδαλα λεύσσων,
αὐτίκα μητέρα ἣν ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
μῆτερ ἐμή· τὰ μὲν ὅπλα θεὸς πόρεν· οἷ' ἐπιεικὲς
ἔργ' ἔμεν ἀθανάτων, μηδὲ βροτὸν ἄνδρα τελέσσαι·
νῦν δ' ἤτοι μὲν ἐγὼ θωρήξομαι· ἀλλὰ μάλ' αἰνῶς
δείδω, μή μοι τόφρα μενοιτίου ἄλκιμον υἱὸν
μυῖαι καδδῦσαι, κατὰ χαλκοτύπους ὠτειλάς·

Εὗρε δὲ πατρόκλῳ περικείμενον· τινὲς ἀναστρέφουσι τὴν περί· ἵν' ᾖ περὶ πατρόκλῳ κείμενον καὶ ἐν ἑτέροις ἐστὶν ἀμφ' αὐτῷ χυμένη· τῇ ἰδότι κεῖσθαι ὡς ταξάμενοι τὴν πρόθεσιν οὐ τῇ μεταχύσει· ἡμῖν δοκεῖ ὀρθῶς ἔχειν καὶ τοῖς ἄλλοις καὶ τοιαῖς καινοτομίαις ἐν εἶναι τὸ περικείμενον ἔμφασιν παρὰ τὸ περιζωννύσθαι:—

Κλαίοντα λιγέως· πάντα τὰ τοιαῦτα ἀπὸ τῆς χειμερινῆς ἔοικε δακρύοντα· φαινόμενα· πατρόκλῳ μὲν διὰ τὸ ... καὶ τὴν παρανομίαν τὴν χάριν ἐπεὶ ... ἐκ ... δάκρυον ἐκδεδόσθαι· λιγέως δὲ ὀξέως κωκύει μετὰ ... καὶ ... λιγέως:— μύροντο· ἐθρήνουν ἢ ἔκλαιον· οἱ θετικῶς μύρεσθαι τὸ προσεκχεῖν δάκρυον· ἀπομύρησθαι ... πατεῖ:—

τύνη δ' ἡφαίστοιο πάρα· ὁ ἀρίσταρχος ἀναστρέφει τὴν πρόθεσιν· ἔστι γὰρ παρ' ἡφαίστου. τὸ δὲ τύνη ἀντὶ τοῦ σὺ ... ὁ ποιητής:—

μυρμιδόνας δ' ἄρα· ὁ ζηνόδοτος γράφει ... ἐκ φόβου καθόλου ... ἐκ φόβου ...:—

ἄντην εἰσιδέειν· ὁ ἀρίσταρχος ζηνόδοτος γράφουσιν ἔτρεσαν φόβῳ· τὸ γὰρ τρέσαι ἀπὸ τοῦ τρέμειν:—

τὸ ἂν ἐάσομεν

σημειοῦνταί τινες ὅτι τὸ ... νη:

ὅν· ἀρίσταρχος· ἄλλοι δὲ ἐξεφάανθεν:

εὐλὰς ἐγγείνωνται· ἀεικίσσωσι δὲ νεκρόν·
ἐκ δ' αἰὼν πέφαται· κατὰ δὲ χρόα πάντα σαπήῃ·
τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα θεὰ θέτις ἀργυρόπεζα·
τέκνον· μή τοι ταῦτα μετὰ φρεσὶ σῇσι μελόντων·
τῷ μὲν ἐγὼ πειρήσω ἀλαλκεῖν ἄγρια φῦλα·
μυίας, αἵ ῥά τε φῶτας ἀρηϊφάτους κατέδουσιν·
ἤνπερ γὰρ κεῖταί γε τελεσφόρον εἰς ἐνιαυτόν·
αἰεὶ τῷ δ' ἔσται χρὼς ἔμπεδος· ἢ καὶ ἀρείων·
ἀλλὰ σύ γ' εἰς ἀγορὴν καλέσας ἥρωας ἀχαιούς·
μῆνιν ἀποειπὼν ἀγαμέμνονι ποιμένι λαῶν·
αἶψα μάλ' ἐς πόλεμον θωρήσσεο· δύσεο δ' ἀλκήν·
ὣς ἄρα φωνήσασα· μένος πολυθαρσὲς ἐνῆκε·
πατρόκλῳ δ' αὖτ' ἀμβροσίην καὶ νέκταρ ἐρυθρὸν
στάξε κατὰ ῥινῶν· ἵνα οἱ χρὼς ἔμπεδος εἴη·
αὐτὰρ ὃ βῆ παρὰ θῖνα θαλάσσης δῖος ἀχιλλεύς·
σμερδαλέα ἰάχων· ὦρσεν δ' ἥρωας ἀχαιούς·
καί ῥ' οἵ περ τὸ πάρος γε νεῶν ἐν ἀγῶνι μένεσκον·
οἵ τε κυβερνῆται καὶ ἔχον οἰήϊα νηῶν·
καὶ ταμίαι παρὰ νηυσὶν ἔσαν σίτοιο δοτῆρες·
καὶ μὴν οἳ τότε γ' εἰς ἀγορὴν ἴσαν· οὕνεκ' ἀχιλλεὺς
ἐξεφάνη· δηρὸν δὲ μάχης ἐπέπαυτ' ἀλεγεινῆς·
τὼ δὲ δύω σκάζοντε βάτην ἄρεος θεράποντε·
τυδεΐδης τε μενεπτόλεμος· καὶ δῖος ὀδυσσεύς·
ἔγχει ἐρειδομένω· ἔτι γὰρ ἔχον ἕλκεα λυγρά·
κὰδ δὲ μετὰ πρώτῃ ἀγορῇ ἵζοντο κιόντες·

εὐλὰς ἐγγείνωνται: [illegible]

ἐκ δ' αἰὼν πέφαται: [illegible]

ἀλλὰ σύ γ' εἰς ἀγορ.: [illegible]

καί ῥ' οἵ περ τὸ πάρος γε: [illegible]

καὶ μὴν οἳ τότε γ': [illegible]

ἔγχει ἐρειδομένω: [illegible]

αὐτὰρ ὁ δεύτατος· ὁ ὕστατος ἀπὸ τοῦ δεύω ὁ ἔσχατος· τὸ δὲ δεύω [illegible] προσωνύμως τὸ πλῆθος ὑπ' ἀχιλλέως:— ἀτρεΐδη ἦ ἄρ τι· τὸ μὴ [illegible] ἀντὶ γὰρ [illegible] ἀναπαύονται μέντοι οἱ ἐν [illegible] καθυπεβέματον [illegible] ἵνα καὶ [illegible] [illegible]:—

> αὐτὰρ ὁ δεύτατος ἦλθεν ἄναξ ἀνδρῶν ἀγαμέμνων
ἕλκος ἔχων· καὶ γὰρ τὸν ἐνὶ κρατερῇ ὑσμίνῃ
οὗτα κόων ἀντηνορίδης χαλκήρεϊ δουρί·
αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ πάντες ἀολλίσθησαν ἀχαιοί.
τοῖσι δ' ἀνιστάμενος μετέφη πόδας ὠκὺς ἀχιλλεύς·
ἀτρεΐδη. ἦ ἄρ τι τόδ' ἀμφοτέροισιν ἄρειον
ἔπλετο. σοὶ καὶ ἐμοί· ὅτε νῶΐ περ ἀχνυμένω κῆρ.
θυμοβόρῳ ἔριδι μενεήναμεν εἵνεκα κούρης.
τὴν ὄφελ' ἐν νήεσσι κατακτάμεν ἄρτεμις ἰῷ.
ἤματι τῷ· ὅτ' ἐγὼν ἑλόμην λυρνησσὸν ὀλέσσας.
τῷ κ' οὐ τόσσοι ἀχαιοὶ ὀδὰξ ἕλον ἄσπετον οὖδας
> δυσμενέων ὑπὸ χερσὶν. ἐμεῦ ἀπομηνίσαντος·
ἕκτορι μὲν καὶ τρωσὶ τὸ κέρδιον. αὐτὰρ ἀχαιοὺς.
δηρὸν ἐμῆς καὶ σῆς ἔριδος μνήσεσθαι ὀΐω·
> ἀλλὰ τὰ μὲν προτετύχθαι ἐάσομεν ἀχνύμενοί περ.
θυμὸν ἐνὶ στήθεσσι φίλον δαμάσαντες ἀνάγκῃ·
> νῦν δ' ἤτοι μὲν ἐγὼ παύω χόλον· οὐδέ τί με χρὴ
> ἀσκελέως αἰεὶ μενεαινέμεν· ἀλλ' ἄγε θᾶσσον
ὄτρυνον πόλεμον δὲ κάρη κομόωντας ἀχαιούς.
ὄφρ' ἔτι καὶ τρώων πειρήσομαι ἀντίον ἐλθών.
αἴ κ' ἐθέλωσ' ἐπὶ νηυσὶν ἰαύειν· ἀλλά τιν' οἴω
ἀσπασίως αὐτῶν γόνυ κάμψειν. ὅς κε φύγῃσι
φεύγων ἐκ πολέμοιο. ὑπ' ἔγχεος ἡμετέροιο·
ὣς ἔφαθ'. οἳ δ' ἐχάρησαν ἐϋκνήμιδες ἀχαιοὶ
> μῆνιν ἀπειπόντος μεγαθύμου πηλεΐωνος·

Δυσμενέων ὑπὸ χερσίν· ἀντὶ τοῦ ὑπὸ χειρῶν [illegible] ἀντὶ τοῦ μηνίσαντος [illegible] τὴν πρόθεσιν· οὐ καλῶς [illegible]:-

ἐμεῦ ἀπομηνίσαντος: ὁ μὲν [illegible] ἀποφοιτήσαντος καὶ οὕτως ἔχει ἡ παράδοσις:—

ἕκτορι μὲν καὶ τρωσὶ τὸ, ἀντὶ [illegible] οὐ μὴν [illegible] [illegible]:—

αἴ κ' ἐθέλωσ'· ἀντὶ τοῦ ἰαύειν [illegible] καὶ μάλιστα [illegible] ἀντὶ τοῦ [illegible]:—

ἀντὶ πέπαυκε τὴν μῆνιν τὸ χόλον:

ἀοριστως [illegible] τῶν:—

δηΐου ἐκ πολέμοιο

ἀρισταρχ(ου) [illegible] ἀπειπόντος καὶ οἱ πλείονες:—

[illegible]

τοῖσι δὲ καὶ μετέειπεν ἄναξ ἀνδρῶν ἀγαμέμνων
αὐτόθεν ἐξ ἕδρης. οὐδ' ἐν μέσσοισιν ἀναστάς·
ὦ φίλοι ἥρωες δαναοί. θεράποντες ἄρηος.
ἑσταότος μὲν καλὸν ἀκούειν. οὐδὲ ἔοικεν
ὑββάλλειν. χαλεπὸν γάρ. ἐπιστάμενόν περ ἐόντα.
ἀνδρῶν δ' ἐν πολλῷ ὁμάδῳ. πῶς κέν τις ἀκούσαι.
ἢ εἴποι· βλάβεται δὲ. λιγύς περ ἐὼν ἀγορητής·
πηλείδῃ μὲν ἐγὼν ἐνδείξομαι. αὐτὰρ οἱ ἄλλοι
σύνθεσθ' ἀργεῖοι. μῦθόν τ' εὖ γνῶτε ἕκαστος.
πολλάκι δή μοι τοῦτον ἀχαιοὶ μῦθον ἔειπον.
καί τέ με νεικείεσκον. ἐγὼ δ' οὐκ αἴτιός εἰμι.
ἀλλὰ ζεὺς. καὶ μοῖρα. καὶ ἠεροφοῖτις ἐρινύς.
οἵ τέ μοι εἰν ἀγορῇ φρεσὶν ἔμβαλον ἄγριον ἄτην,
ἤματι τῷ, ὅτ' ἀχιλλῆος γέρας αὐτὸς ἀπηύρων·
ἀλλὰ τί κεν ῥέξαιμι. θεὸς διὰ πάντα τελευτᾷ.
πρέσβα διὸς θυγάτηρ ἄτη. ἣ πάντας ἀᾶται.
οὐλομένη. τῇ μέν θ' ἁπαλοὶ πόδες. οὐ γὰρ ἐπ' οὔδει
πίλναται. ἀλλ' ἄρα ἥ γε κατ' ἀνδρῶν κράατα βαίνει.
βλάπτουσ' ἀνθρώπους. κατὰ δ' οὖν ἕτερόν γε πέδησε.
καὶ γὰρ δή νύ ποτε ζεὺς ἄσατο. τόν περ ἄριστον.
ἀνδρῶν ἠδὲ θεῶν φασ' ἔμμεναι. ἀλλ' ἄρα καὶ τὸν
ἥρη θῆλυς ἐοῦσα δολοφροσύνῃς ἀπάτησεν.
ἤματι τῷ, ὅτ' ἔμελλε βίην ἡρακληείην
ἀλκμήνη τέξεσθαι ἐϋστεφάνῳ ἐνὶ θήβῃ.
ἤτοι ὅ γ' εὐχόμενος μετέφη πάντεσσι θεοῖσι.

[illegible]

[illegible]

[illegible]

+ τῶν ἀνδρῶν γενεῆς: [illegible] :— εἰ δ' ἄγε νῦν μοι ὄμοσσον· διὰ τί ἡ Ἥρα ὀμόσαι πρὸς τὸν Δία [illegible]

κέκλυτέ μευ πάντες τε θεοὶ πᾶσαί τε θέαιναι·
ὄφρ' εἴπω τά με θυμὸς ἐνὶ στήθεσσιν ἀνώγει· κελεύει
σήμερον ἄνδρα φόωσδε μογοστόκος Εἰλείθυια
ἐκφανεῖ. ὃς πάντεσσι περικτιόνεσσιν ἀνάξει.
τῶν ἀνδρῶν γενεῆς, οἵ θ' αἵματος ἐξ ἐμεῦ εἰσί·
τὸν δὲ δολοφρονέουσα προσηύδα πότνια Ἥρη.
ψευστήσεις. οὐδ' αὖτε τέλος μύθῳ ἐπιθήσεις·
εἰ δ' ἄγε νῦν μοι ὄμοσσον Ὀλύμπιε καρτερὸν ὅρκον.
ἦ μὲν τὸν πάντεσσι περικτιόνεσσιν ἀνάξειν.
ὅς κεν ἐπ' ἤματι τῷδε πέσῃ μετὰ ποσσὶ γυναικός.
τῶν ἀνδρῶν. οἳ σῆς ἐξ αἵματός εἰσι γενέθλης·
ὣς ἔφατο. Ζεὺς δ' οὔ τι δολοφροσύνην ἐνόησεν.
ἀλλ' ὄμοσεν μέγαν ὅρκον. ἔπειτα δὲ πολλὸν ἀάσθη·
Ἥρη δ' ἀΐξασα λίπεν ῥίον Οὐλύμποιο.
καρπαλίμως δ' ἵκετ' Ἄργος Ἀχαιϊκόν· ἔνθ' ἄρα ᾔδη
ἰφθίμην ἄλοχον Σθενέλου Περσηϊάδαο.
ἡ δ' ἐκύει φίλον υἱόν· ὁ δ' ἕβδομος ἑστήκει μείς·
ἐκ δ' ἄγαγε πρὸ φόωσδε καὶ ἠλιτόμηνον ἐόντα·
Ἀλκμήνης δ' ἀπέπαυσε τόκον. σχέθε δ' Εἰλειθυίας·
αὐτὴ δ' ἀγγέλλουσα Δία Κρονίωνα προσηύδα·
Ζεῦ πάτερ ἀργικέραυνε. ἔπος τί τοι ἐν φρεσὶ θήσω·
ἤδη ἀνὴρ γέγον' ἐσθλός. ὃς Ἀργείοισιν ἀνάξει·
Εὐρυσθεύς. Σθενέλοιο πάϊς Περσηϊάδαο·
σὸν γένος. οὔ οἱ ἀεικὲς ἀνασσέμεν Ἀργείοισιν·
— ὣς φάτο. τὸν δ' ἄχος ὀξὺ κατὰ φρένα τύψε βαθεῖαν·

Ἥρη δ' ἀΐξασα: [illegible] :—
καρπαλίμως δ' ἵκετ': [illegible] :—
ἰφθίμην ἄλοχον: [illegible] :—
ἐκ δ' ἄγαγε πρὸ φόωσδε: [illegible] :—
Ἀλκμήνης δ' ἀπέπαυσε: [illegible] :—
μείς: [illegible] :—
αὐτὴ δ' ἀγγέλλουσα: [illegible] :—
Εὐρυσθεὺς Σθενέλοιο πάϊς: [illegible] :—

αὐτίκα δ' εἷλ' ἄτην κεφαλῆς λιπαροπλοκάμοιο·
χωόμενος φρεσὶν ᾗσι· καὶ ὤμοσε καρτερὸν ὅρκον
μήποτ' ἐς Οὔλυμπόν τε καὶ οὐρανὸν ἀστερόεντα
αὖτις ἐλεύσεσθαι ἄτην ἣ πάντας ἀᾶται.
ὣς εἰπὼν ἔρριψεν ἀπ' οὐρανοῦ ἀστερόεντος
χειρὶ περιστρέψας· τάχα δ' ἵκετο ἔργ' ἀνθρώπων.
τὴν αἰεὶ στενάχεσχ' ὅθ' ἑὸν φίλον υἱὸν ὁρῷτο
ἔργον ἀεικὲς ἔχοντα ὑπ' Εὐρυσθῆος ἀέθλων
ὣς καὶ ἐγὼν ὅτε δ' αὖτε μέγας κορυθαιόλος Ἕκτωρ
Ἀργείους ὀλέκεσκεν ἐπὶ πρυμνῇσι νέεσσιν
οὐ δυνάμην λελαθέσθαι ἄτης ᾗ πρῶτον ἀάσθην
ἀλλ' ἐπεὶ ἀασάμην· καί μευ φρένας ἐξέλετο Ζεύς
ἂψ ἐθέλω ἀρέσαι· δόμεναί τ' ἀπερείσι' ἄποινα·
ἀλλ' ὄρσευ πόλεμόνδε καὶ ἄλλους ὄρνυθι λαούς.
δῶρα δ' ἐγὼν ὅδε πάντα παρασχέμεν ὅσσα τοι ἐλθὼν
χθιζὸς ἐνὶ κλισίῃσιν ὑπέσχετο δῖος Ὀδυσσεύς.
εἰ δ' ἐθέλεις ἐπίμεινον ἐπειγόμενός περ Ἄρηος
δῶρα δέ τοι θεράποντες ἐμῆς παρὰ νηὸς ἑλόντες
οἴσουσ' ὄφρα ἴδηαι ὅ τοι μενοεικέα δώσω·
τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς.
Ἀτρεΐδη κύδιστε ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγάμεμνον·
δῶρα μὲν αἴ κ' ἐθέλῃσθα παρασχέμεν ὡς ἐπιεικὲς
ἤ τ' ἐχέμεν παρὰ σοί· νῦν δὲ μνησώμεθα χάρμης
αἶψα μάλ'· οὐ γὰρ χρὴ κλοτοπεύειν ἐνθάδ' ἐόντας
οὐδὲ διατρίβειν· ἔτι γὰρ μέγα ἔργον ἄρεκτον.
ὥς κέ τις αὖτ' Ἀχιλῆα μετὰ πρώτοισιν ἴδηται

ἔγχεϊ χαλκείῳ τρώων ὀλέκοντα φάλαγγας·
ὧδέ τις ὑμείων μεμνημένος ἀνδρὶ μαχέσθω·
τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις ὀδυσσεύς·
μὴ δ' οὕτως ἀγαθός περ ἐὼν θεοείκελ' ἀχιλλεῦ·
νήστιας ὄτρυνε προτὶ ἴλιον υἷας ἀχαιῶν
τρωσὶ μαχησομένους· ἐπεὶ οὐκ ὀλίγον χρόνον ἔσται
φύλοπις, εὖτ' ἂν πρῶτον ὁμιλήσωσι φάλαγγες
ἀνδρῶν· ἐν δὲ θεὸς πνεύσῃ μένος ἀμφοτέροισιν·
ἀλλὰ πάσασθαι ἄνωχθι θοῇς ἐπὶ νηυσὶν ἀχαιοὺς
σίτου καὶ οἴνοιο· τὸ γὰρ μένος ἐστὶ καὶ ἀλκή·
οὐ γὰρ ἀνὴρ πρόπαν ἦμαρ ἐς ἠέλιον καταδύντα
ἄκμηνος σίτοιο δυνήσεται ἄντα μάχεσθαι·
εἴ περ γὰρ θυμῷ γε μενοινάᾳ πολεμίζειν,
ἀλλά τε λάθρῃ γυῖα βαρύνεται, ἠδὲ κιχάνει
δίψα τε καὶ λιμός, βλάβεται δέ τε γούνατ' ἰόντι·
ὃς δέ κ' ἀνὴρ οἴνοιο κορεσσάμενος καὶ ἐδωδῆς
ἀνδράσι δυσμενέεσσι πανημέριος πολεμίζῃ,
θαρσαλέον νύ οἱ ἦτορ ἐνὶ φρεσίν, οὐδέ τι γυῖα
πρὶν κάμνει πρὶν πάντας ἐρωῆσαι πολέμοιο·
ἀλλ' ἄγε λαὸν μὲν σκέδασον καὶ δεῖπνον ἄνωχθι
ὅπλεσθαι· τὰ δὲ δῶρα ἄναξ ἀνδρῶν ἀγαμέμνων
οἰσέτω ἐς μέσσην ἀγορήν, ἵνα πάντες ἀχαιοὶ
ὀφθαλμοῖσιν ἴδωσι, σὺ δὲ φρεσὶ σῇσιν ἰανθῇς·
ὀμνυέτω δέ τοι ὅρκον ἐν ἀργείοισιν ἀναστάς
μή ποτε τῆς εὐνῆς ἐπιβήμεναι ἠδὲ μιγῆναι

καὶ δὲ σοὶ αὐτῷ θυμὸς ἐνὶ φρεσὶν ἵλαος ἔστω·
αὐτὰρ ἔπειτά σε δαιτὶ ἐνὶ κλισίῃς ἀρεσάσθω
πιείρῃ, ἵνα μή τι δίκης ἐπιδευὲς ἔχῃσθα.
σὺ δ᾽ ἔπειτα, δικαιότερος καὶ ἐπ᾽ ἄλλῳ ἔσσεαι
ἀτρεΐδη· οὐ μὲν γάρ τι νεμεσσητὸν βασιλῆα,
ἄνδρ᾽ ἀπαρέσσασθαι ὅτε τις πρότερος χαλεπήνῃ·
τὸν δ᾽ αὖτε προσέειπεν ἄναξ ἀνδρῶν ἀγαμέμνων.
χαίρω σεῦ λαερτιάδη τὸν μῦθον ἀκούσας·
ἐν μοίρῃ γὰρ πάντα, διίκεο καὶ κατέλεξας·
ταῦτα δ᾽ ἐγὼν ἐθέλω ὀμόσαι κέλεται δέ με θυμός·
οὐδ᾽ ἐπιορκήσω πρὸς δαίμονος. αὐτὰρ ἀχιλλεὺς
μιμνέτω αὖθι τέως περ ἐπειγόμενός περ ἄρηος·
μίμνετε δ᾽ ἄλλοι πάντες ἀολλέες ὄφρα, καὶ δῶρα,
ἐκ κλισίης ἔλθῃσι. καὶ ὅρκια, πιστὰ τάμωμεν·
σοὶ δ᾽ αὐτῷ τόδ᾽ ἐγὼν ἐπιτέλλομαι ἠδὲ κελεύω·
κρινάμενος κούρητας ἀριστῆας παναχαιῶν
δῶρα ἐμῆς παρὰ νηὸς ἐνεικέμεν ὅσσ᾽ ἀχιλῆϊ
χθιζὸν ὑπέστημεν δώσειν ἀγέμεν τε γυναῖκας·
ταλθύβιος δέ μοι ὦκα κατὰ στρατὸν εὐρὺν ἀχαιῶν
κάπρον ἑτοιμασάτω ταμέειν διΐ τ᾽ ἠελίῳ τε·
τὸν δ᾽ ἀπαμειβόμενος προσέφη πόδας ὠκὺς ἀχιλλεύς·
ἀτρεΐδη κύδιστε ἄναξ ἀνδρῶν ἀγάμεμνον·
ἄλλοτέ περ καὶ μᾶλλον ὀφέλλετε ταῦτα πένεσθαι
ὁππότε τις μεταπαυσωλὴ πολέμοιο γένηται·
καὶ μένος οὐ τόσον ᾖσιν ἐνὶ στήθεσιν ἐμοῖσι·

νῦν δ' οἳ μὲν κέαται δεδαϊγμένοι οὓς ἐδάμασσεν
Ἕκτωρ πριαμίδης ὅτε οἱ ζεὺς κῦδος ἔδωκεν.
ὑμεῖς δ' ἐς βρωτὺν ὀτρύνετον· ἦ τ' ἂν ἔγωγε
νῦν μὲν ἀνώγοιμι πτολεμίζειν υἷας ἀχαιῶν
νήστιας ἀκμήνους· ἅμα δ' ἠελίῳ καταδύντι
τεύξεσθαι μέγα δόρπον ἐπὴν τισαίμεθα λώβην.
πρὶν δ' οὔ πως ἂν ἔμοιγε φίλον κατὰ λαιμὸν ἰείη
οὐ πόσις οὐδὲ βρῶσις ἑταίρου τεθνηῶτος.
ὅς μοι ἐνὶ κλισίῃ δεδαϊγμένος ὀξέϊ χαλκῷ
κεῖται ἀνὰ πρόθυρον τετραμμένος· ἀμφὶ δ' ἑταῖροι
μύρονται· τό μοι οὔ τι μετὰ φρεσὶ ταῦτα μέμηλεν
ἀλλὰ φόνος τε καὶ αἷμα καὶ ἀργαλέος στόνος ἀνδρῶν.
τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις ὀδυσσεύς·
ὦ ἀχιλεῦ πηλέος υἱὲ μέγα φέρτατ' ἀχαιῶν.
κρείσσων εἶς ἐμέθεν καὶ φέρτερος οὐκ ὀλίγον περ
ἔγχει· ἐγὼ δέ κε σεῖο νοήματί κεν προβαλοίμην
πολλόν· ἐπεὶ πρότερος γενόμην καὶ πλείονα οἶδα.
τῶ τοι ἐπιτλήτω κραδίη μύθοισιν ἐμοῖσιν·
αἶψά τε φυλόπιδος πέλεται κόρος ἀνθρώποισιν
ἧς τε πλείστην μὲν καλάμην χθονὶ χαλκὸς ἔχευεν
ἄμητος δ' ὀλίγιστος ἐπὴν κλίνῃσι τάλαντα
ζεὺς ὅς τ' ἀνθρώπων ταμίης πολέμοιο τέτυκται.
γαστέρι δ' οὔ πως ἐστὶ νέκυν πενθῆσαι ἀχαιούς·
λίην γὰρ πολλοὶ καὶ ἐπήτριμοι ἤματα πάντα
πίπτουσιν· πότε κέν τις ἀναπνεύσειε πόνοιο

ἀλλὰ χρὴ τὸν μὲν καταθάπτειν ὅς κε θάνῃσι·
νηλέα θυμὸν ἔχοντας ἐπ' ἤματι δακρύσαντας.
ὅσσοι δ' ἂν πολέμοιο περὶ στυγεροῖο λίπωνται,
μεμνῆσθαι πόσιος καὶ ἐδητύος, ὄφρ' ἔτι μᾶλλον
ἀνδράσι δυσμενέεσσι μαχώμεθα νωλεμὲς αἰεί·
ἑσσάμενοι χροῒ χαλκὸν ἀτειρέα. μηδέ τις ἄλλην
λαῶν ὀτρυντὺν ποτιδέγμενος ἰσχαναάσθω·
ἥδε γὰρ ὀτρυντὺς κακὸν ἔσσεται ὅς κε λίπηται
νηυσὶν ἐπ' ἀργείων· ἀλλ' ἀθρόοι ὁρμηθέντες
τρωσὶν ἐφ' ἱπποδάμοισιν ἐγείρομεν ὀξὺν ἄρηα
ἦ καὶ νέστορος υἷας ὀπάσσατο κυδαλίμοιο
φυλεΐδην τε μέγητα. θόαντά τε μηριόνην τε·
καὶ κρειοντιάδην λυκομήδεα καὶ μελάνιππον·
βὰν δ' ἴμεν ἐς κλισίην ἀγαμέμνονος ἀτρεΐδαο·
αὐτίκ' ἔπειθ' ἅμα μῦθος ἔην τετέλεστο δὲ ἔργον·
ἑπτὰ μὲν ἐκ κλισίης τρίποδας φέρον οὕς οἱ ὑπέστη,
αἴθωνας δὲ λέβητας ἐείκοσι δώδεκα δ' ἵππους·
ἐκ δ' ἄγον αἶψα γυναῖκας ἀμύμονα ἔργ' εἰδυίας·
ἑπτ'· ἀτὰρ ὀγδοάτην βρισηΐδα καλλιπάρῃον
χρυσοῦ δὲ στήσας ὀδυσεὺς δέκα πάντα τάλαντα
ἦρχ'· ἅμα δ' ἄλλοι δῶρα φέρον κούρητες ἀχαιῶν·
καὶ τὰ μὲν ἐν μέσσῃ ἀγορῇ θέσαν ἂν δ' ἀγαμέμνων
ἵστατο· ταλθύβιος δὲ θεῷ ἐναλίγκιος αὐδήν
κάπρον ἔχων ἐν χερσὶ παρίστατο ποιμένι λαῶν
ἀτρεΐδης δὲ ἐρυσσάμενος χείρεσσι μάχαιραν

ἥ οἱ πὰρ ξίφεος μέγα κουλεὸν αἰὲν ἄωρτο·
κάπρου ἀπὸ τρίχας ἀρξάμενος Διὶ χεῖρας ἀνασχὼν
εὔχετο· τοὶ δ' ἄρα πάντες ἐπ' αὐτόφιν εἵατο σιγῇ
Ἀργεῖοι κατὰ μοῖραν ἀκούοντες βασιλῆος.
εὐξάμενος δ' ἄρα εἶπεν ἰδὼν εἰς οὐρανὸν εὐρύν·
ἴστω νῦν Ζεὺς πρῶτα θεῶν ὕπατος καὶ ἄριστος·
Γῆ τε καὶ Ἠέλιος καὶ Ἐρινύες αἵ θ' ὑπὸ γαῖαν
ἀνθρώπους τίνυνται ὅτις κ' ἐπίορκον ὀμόσσῃ·
μὴ μὲν ἐγὼ κούρῃ Βρισηΐδι χεῖρ' ἐπένεικα·
οὔτ' εὐνῆς πρόφασιν κεχρημένος οὔτέ τευ ἄλλου·
ἀλλ' ἔμεν' ἀπροτίμαστος ἐνὶ κλισίῃσιν ἐμῇσιν
εἰ δέ τι τῶνδ' ἐπίορκον, ἐμοὶ θεοὶ ἄλγεα δοῖεν·
πολλὰ μάλ' ὅσσα διδοῦσιν ὅτις σφ' ἀλίτηται ὀμόσσας·
ἦ καὶ ἀπὸ στόμαχον κάπρου τάμε νηλέϊ χαλκῷ,
τὸν μὲν Ταλθύβιος πολιῆς ἁλὸς ἐς μέγα λαῖτμα
ῥῖψ' ἐπιδινήσας βόσιν ἰχθύσιν· αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς
ἀνστὰς, Ἀργείοισι φιλοπτολέμοισι μετηύδα,
Ζεῦ πάτερ ἦ μεγάλας ἄτας ἄνδρεσσι διδοῖσθα·
οὐκ ἂν δή ποτε θυμὸν ἐνὶ στήθεσσιν ἐμοῖσιν
Ἀτρεΐδης ὤρινε διαμπερὲς οὐδέ κε κούρην
ἦγεν ἐμεῦ ἀέκοντος ἀμήχανος ἀλλά ποθι Ζεὺς
ἤθελ' Ἀχαιοῖσιν θάνατον πολέεσσι γενέσθαι·
νῦν δ' ἔρχεσθ' ἐπὶ δεῖπνον ἵνα ξυνάγωμεν Ἄρηα·
ὣς ἄρ' ἐφώνησεν, λῦσεν δ' ἀγορὴν αἰψηρήν.

οἱ μὲν ἄρ' ἐσκίδναντο ἑὴν ἐπὶ νῆα ἕκαστος.
δῶρα δὲ μυρμιδόνες μεγαλήτορες ἀμφεπένοντο.
βὰν δ' ἐπὶ νῆα φέρον τὰς ἀχιλλῆος θείοιο.
καὶ τὰ μὲν ἐν κλισίῃσι θέσαν κάθισαν δὲ γυναῖκας.
ἵππους δ' εἰς ἀγέλην ἔλασαν θεράποντες ἀγαυοί.
βρισηῒς δ' ἄρ' ἔπειθ' ἰκέλη χρυσῇ ἀφροδίτῃ.
ὡς ἴδε πάτροκλον δεδαϊγμένον ὀξέϊ χαλκῷ,
ἀμφ' αὐτῷ χυμένη λίγ' ἐκώκυε χερσὶ δ' ἄμυσσε
στήθεά τ' ἠδ' ἁπαλὴν δειρὴν ἰδὲ καλὰ πρόσωπα.
εἶπε δ' ἄρα κλαίουσα γυνὴ εἰκυῖα θεῇσι
πάτροκλέ μοι δειλῇ πλεῖστον κεχαρισμένε θυμῷ.
ζωὸν μέν σ' ἔλιπον ἐγὼ κλισίηθεν ἰοῦσα.
νῦν δέ σε τεθνηότα κιχάνομαι ὄρχαμε λαῶν.
ἂψ ἀνιοῦσ'· ὥς μοι δέχεται κακὸν ἐκ κακοῦ αἰεί.
ἄνδρα μὲν ᾧ ἔδοσάν με πατὴρ καὶ πότνια μήτηρ
εἶδον πρὸ πτόλιος δεδαϊγμένον ὀξέϊ χαλκῷ.
τρεῖς τε κασιγνήτοιο τούς μοι μία γείνατο μήτηρ.
κηδείους οἳ πάντες ὀλέθριον ἦμαρ ἐπέσπον.
οὐδὲ μὲν οὐδέ μ' ἔασκες ὅτ' ἄνδρ' ἐμὸν ὠκὺς ἀχιλλεὺς
ἔκτεινεν πέρσεν δὲ πόλιν θείοιο μύνητος.
κλαίειν ἀλλά μ' ἔφασκες ἀχιλλῆος θείοιο
κουριδίην ἄλοχον θήσειν ἄξειν δ' ἐνὶ νηυσὶν
ἐς φθίην. δαίσειν δὲ γάμον μετὰ μυρμιδόνεσσι.
τῷ σ' ἄμοτον κλαίω τεθνηότα μείλιχον αἰεί.

ὣς ἔφατο κλαίουσ᾽, ἐπὶ δὲ στενάχοντο γυναῖκες·
Πάτροκλον πρόφασιν, σφῶν δ᾽ αὐτῶν κήδε᾽ ἑκάστη.
αὐτὸν δ᾽ ἀμφὶ γέροντες Ἀχαιῶν ἠγερέθοντο
λισσόμενοι δειπνῆσαι· ὃ δ᾽ ἠρνεῖτο στεναχίζων·
λίσσομαι εἴ τις ἔμοιγε φίλων ἐπιπείθεθ᾽ ἑταίρων
μή με πρὶν σίτοιο κελεύετε μηδὲ ποτῆτος
ἄσασθαι φίλον ἦτορ, ἐπεί μ᾽ ἄχος αἰνὸν ἱκάνει·
δύντα δ᾽ ἐς ἠέλιον μενέω καὶ τλήσομαι ἔμπης·
ὣς εἰπὼν ἄλλους μὲν ἀπεσκέδασεν βασιλῆας·
δοιὼ δ᾽ Ἀτρεΐδα μενέτην καὶ δῖος Ὀδυσσεὺς
Νέστωρ Ἰδομενεύς τε γέρων θ᾽ ἱππηλάτα Φοῖνιξ
τέρποντες πυκινῶς ἀκαχήμενον· οὐδέ τι θυμῷ
τέρπετο πρὶν πολέμου στόμα δύμεναι αἱματόεντος·
μνησάμενος δ᾽ ἁδινῶς ἀνενείκατο φώνησέν τε·
ἦ ῥά νύ μοί ποτε καὶ σὺ δυσάμμορε φίλταθ᾽ ἑταίρων
αὐτὸς ἐνὶ κλισίῃ λαρὸν παρὰ δεῖπνον ἔθηκας·
αἶψα καὶ ὀτραλέως ὁπότε σπερχοίατ᾽ Ἀχαιοὶ
Τρωσὶν ἐφ᾽ ἱπποδάμοισι φέρειν πολύδακρυν Ἄρηα·
νῦν δὲ σὺ μὲν κεῖσαι δεδαϊγμένος· αὐτὰρ ἐμὸν κῆρ
ἄκμηνον πόσιος καὶ ἐδητύος ἔνδον ἐόντων
σῇ ποθῇ· οὐ μὲν γάρ τι κακώτερον ἄλλο πάθοιμι
οὐδ᾽ εἴ κεν τοῦ πατρὸς ἀποφθιμένοιο πυθοίμην·
ὅς που νῦν Φθίηφι τέρεν κατὰ δάκρυον εἴβει·
χήτεϊ τοιοῦδ᾽ υἷος· ὃ δ᾽ ἀλλοδαπῷ ἐνὶ δήμῳ·
εἵνεκα ῥιγεδανῆς Ἑλένης Τρωσὶν πολεμίζω·
ἠὲ τὸν ὃς Σκύρῳ μοι ἔνι τρέφεται φίλος υἱός·

εἴ που ἔτι ζώει γε: καὶ ἀεὶ στοχάζεται πρὸς ἡλικίαν τὸν στίχον ὁ φησὶ καλλίστρατος· τὸ γὰρ ἐπὶ παιδὸς ὡς μηδέπω ἀνδρὸς διαλεκτικῶς εἴ που ἔτι ζώει. καὶ ταῦτα μὴ δεόμενος τῆς σκύρου καὶ μνήμης ὑπὸ προνοίας θεοῦ δηλονότι ἀκριβέστερον προσφέρεται· τεκμήριον δὲ τῆς διασκευῆς τὸ καὶ ἐξενεχθῆναι τὸν στίχον. εἴ που ἔτι ζώει γε πυρρῆς ἐνίοις ὀνομάζεται:-

εἴ που ἔτι ζώει γε νεοπτόλεμος θεοειδής.
πρὶν μὲν γάρ μοι θυμὸς ἐνὶ στήθεσσιν ἐώλπει.
οἶον ἐμὲ φθίσεσθαι ἀπ' ἄργεος ἱπποβότοιο
αὐτοῦ ἐνὶ τροίηι. σὲ δέ τε φθίην δὲ νέεσθαι.
ὡς ἄν μοι τὸν παῖδα θοῆι ἐνὶ νηῒ μελαίνηι γρ. εὐνῆι
σκυρόθεν ἐξαγάγοις. καί οἱ δείξειας ἕκαστα.
κτῆσιν ἐμὴν. δμῶάς τε καὶ ὑψερεφὲς μέγα δῶμα. τοῦτον ἀρίσταρχος ἀθετεῖ ἔξω τοῦ ι:-
ἤδη γὰρ πηλῆά γ' ὀΐομαι. ἢ κατὰ πάμπαν
τεθνάμεν. ἤ που τυτθὸν ἔτι ζώοντ' ἀκάχησθαι
γήραΐ τε στυγερῶι. καὶ ἐμὴν ποτιδέγμενον αἰεὶ
λυγρὴν ἀγγελίην. ὅτ' ἀποφθιμένοιο πύθηται.
ὣς ἔφατο κλαίων. ἐπὶ δὲ στενάχοντο γέροντες.
μνησάμενοι τὰ ἕκαστος ἐνὶ μεγάροισιν ἔλειπον.
μυρομένους δ' ἄρα τούς γε ἰδὼν ἐλέησε κρονίων.
αἶψα δ' ἀθηναίην ἔπεα πτερόεντα προσηύδα.
τέκνον ἐμὸν. δὴ πάμπαν ἀποίχεαι ἀνδρὸς ἑῆος.
ἦ νύ τοι οὐκέτι πάγχυ μετὰ φρεσὶ μέμβλετ' ἀχιλλεύς.
κεῖνος ὅ γε προπάροιθε. νεῶν ὀρθοκραιράων
ἧσται ὀδυρόμενος ἕταρον φίλον. οἱ δὲ δὴ ἄλλοι
οἴχονται μετὰ δεῖπνον. ὁ δ' ἄκμηνος καὶ ἄπαστος.
ἀλλ' ἴθι οἱ νέκταρ τε καὶ ἀμβροσίην ἐρατεινὴν
στάξον ἐνὶ στήθεσσ'. ἵνα μή μιν λιμὸς ἵκηται.
ὣς εἰπὼν ὤτρυνε. πάρος μεμαυῖαν ἀθήνην.
ἡ δ' ἅρπηι εἰκυῖα τανυπτέρυγι λιγυφώνωι
οὐρανοῦ ἐκκατέπαλτο δι' αἰθέρος. αὐτὰρ ἀχαιοὶ

ἔτι ζώοντ' ἀκάχησθαι:- πρὸ περισπᾶται ὡς λελυπῆσθαι. οἱ δὲ προπαροξύνουσιν ὡς ἀκόμενον παρατατικὴ σημασία. ἐστὶ οἱ δὲ καὶ τὴν ἀκαχὴν μὴ μετοχὴν τοιαύτην, καὶ ἐστὶν ἡ πρόθεσις:-
τέκνον ἐμόν. ὁ ζηνόδοτος γράφει σοῖο. τοῦτο δὲ παρὰ τὸ πρόσωπον κεῖται:-
ἀλλ' ἴθι οἱ νέκταρ τε. ὁ καταφέρων τὸ στάζον τὸ ἀμβρόσιον καὶ τὸ νέκταρ. ἡ γὰρ ἀμβροσία ζητεῖται:-

ρνθ

ἡ δ' ἅρπῃ. ἅρπη. τοῖς ἰκτῖνοι, οἱ δὲ ζῶον θαλάσσιον πελεκοῦν μακρὸν καὶ γεράνινον. φιλεῖ δὲ τὴν τροφὴν τῶν ἀνθρώπων ἐστὶ τοῖς ταρίχεσι καὶ ταύτην ἐπιχορηγεῖ τοῖς νεοσσοῖς. ὡς οἱ λόγοι ὥσπερ ... καὶ τὸ ἀθηνᾶ. οἷον ὄρνεον ἰσπάται ἀλγέος ὅπη ἀέρι καταρράσσει:-

αὐτίκα θωρήσσοντο κατὰ στρατόν· ἡ δ' Ἀχιλῆϊ
νέκταρ ἐνὶ στήθεσσι καὶ ἀμβροσίην ἐρατεινὴν
στάξ', ἵνα μή μιν λιμὸς ἀτερπὴς γούναθ' ἵκηται·
αὐτὴ δὲ πρὸς πατρὸς ἐρισθενέος πυκινὸν δῶ
ᾤχετο· τοὶ δ' ἀπάνευθε νεῶν ἐχέοντο θοάων.

ἐν ἄλλῳ αὐτὴ δ' αὖ

ρξ

ὡς δ' ὅτε ταρφειαὶ νιφάδες Διὸς ἐκποτέονται
ψυχραὶ ὑπὸ ῥιπῆς αἰθρηγενέος βορέαο·
ὣς τότε ταρφειαὶ κόρυθες λαμπρὸν γανόωσαι
νηῶν ἐκφορέοντο καὶ ἀσπίδες ὀμφαλόεσσαι
θώρηκές τε κραταιγύαλοι καὶ μείλινα δοῦρα.
αἴγλη δ' οὐρανὸν ἷκε, γέλασσε δὲ πᾶσα περὶ χθὼν
χαλκοῦ ὑπὸ στεροπῆς· ὑπὸ δὲ κτύπος ὤρνυτο ποσσὶν
ἀνδρῶν· ἐν δὲ μέσοισι κορύσσετο δῖος Ἀχιλλεύς.
τοῦ καὶ ὀδόντων μὲν καναχὴ πέλε· τὼ δέ οἱ ὄσσε
λαμπέσθην ὡσεί τε πυρὸς σέλας· ἐν δέ οἱ ἦτορ
δῦν' ἄχος ἄτλητον· ὃ δ' ἄρα Τρωσὶν μενεαίνων
δύσετο δῶρα θεοῦ, τά οἱ Ἥφαιστος κάμε τεύχων.
κνημῖδας μὲν πρῶτα περὶ κνήμῃσιν ἔθηκε
καλάς, ἀργυρέοισιν ἐπισφυρίοις ἀραρυίας·
δεύτερον αὖ θώρηκα περὶ στήθεσσιν ἔδυνε.
ἀμφὶ δ' ἄρ' ὤμοισιν βάλετο ξίφος ἀργυρόηλον
χάλκεον· αὐτὰρ ἔπειτα σάκος μέγα τε στιβαρόν τε
εἵλετο, τοῦ δ' ἀπάνευθε σέλας γένετ' ἠΰτε μήνης.
ὡς δ' ὅτ' ἂν ἐκ πόντοιο σέλας ναύτῃσι φανήῃ
καιομένοιο πυρός· τὸ δὲ καίεται ὑψόθ' ὄρεσφι

ρξα

ὄρεσ' ταρτό τε καὶ ἔτι

ὡς δ' ὅτε ταρφειαί· ἀρίσταρχος [illegible] πυκναί· [illegible] καὶ ὁ ἀσκαλωνίτης καὶ ἐστάθη ἡ παράδοσις:—

θώρηκές τε κραταιγύαλοι· οἱ ἰσχυρὰ [illegible] κατὰ τὰ γύαλα καὶ κύτη καὶ κοιλώματα· ἀπὸ δὲ μέρους οἱ ὅλοι κραταιοί· γύαλον γὰρ [illegible] τὸ κοῖλον τοῦ θώρακος:—

τοῦ καὶ ὀδόντων μέν· ἀθετοῦνται στίχοι τέσσαρες· γελοῖον γὰρ τὸ κροχὸς (?) τὸν ἀχιλλέα, [illegible] οὐδὲ ζητεῖ [illegible] αὐτῶν· ὁ δὲ [illegible] ἐπ' αὐτῶν [illegible] ἅμα [illegible] τὸ [illegible] ποιητικὸν [illegible] τὸ τοιοῦτο· ὁ μέντοι [illegible] οὐδὲν τοιοῦτο [illegible] πρόσθεν τὸ δῦν ἄχος ἄτλητον· ὃ δ' ἄρα Τρωσὶ μενεαίνων· ὅτι τὸ μενεαίνων [illegible] θυμοῦ μένος σημαίνει:—

σταθμοῖ' ἐν οἰοπόλοι· τοὺς δ' οὐκ ἐθέλοντας ἄελλαι
πόντον ἐπ' ἰχθυόεντα φίλων ἀπάνευθε φέρουσιν·
ὣς ἀπ' Ἀχιλλῆος σάκεος σέλας αἰθέρ' ἵκανεν
καλοῦ δαιδαλέου· περὶ δὲ τρυφάλειαν ἀείρας
κρατὶ θέτο βριαρήν· ἡ δ' ἀστὴρ ὣς ἀπέλαμπεν
ἵππουρις τρυφάλεια· περισσείοντο δ' ἔθειραι
χρύσειαι, ἃς Ἥφαιστος ἵει λόφον ἀμφὶ θαμειάς.
πειρήθη δ' ἕο αὐτοῦ ἐν ἔντεσι δῖος Ἀχιλλεύς,
εἰ οἷ ἐφαρμόσσειε καὶ ἐντρέχοι ἀγλαὰ γυῖα·
τῷ δ' εὖτε πτερὰ γίγνετ', ἄειρε δὲ ποιμένα λαῶν.
ἐκ δ' ἄρα σύριγγος πατρώϊον ἐσπάσατ' ἔγχος
βριθὺ μέγα στιβαρόν· τὸ μὲν οὐ δύνατ' ἄλλος Ἀχαιῶν
πάλλειν, ἀλλά μιν οἶος ἐπίστατο πῆλαι Ἀχιλλεύς·
Πηλιάδα μελίην, τὴν πατρὶ φίλῳ πόρε Χείρων
Πηλίου ἐκ κορυφῆς, φόνον ἔμμεναι ἡρώεσσιν·
ἵππους δ' Αὐτομέδων τε καὶ Ἄλκιμος ἀμφιέποντες
ζεύγνυον· ἀμφὶ δὲ καλὰ λέπαδν' ἕσαν· ἐν δὲ χαλινοὺς
γαμφηλῇς ἔσαν· κατὰ δ' ἡνία τεῖναν ὀπίσσω
κολλητὸν ποτὶ δίφρον· ὁ δὲ μάστιγα φαεινὴν
χειρὶ λαβὼν ἀραρυῖαν, ἐφ' ἵπποιιν ἀνόρουσεν
Αὐτομέδων· ὄπιθεν δὲ κορυσσάμενος βῆ Ἀχιλλεύς
τεύχεσι παμφαίνων, ὥς τ' ἠλέκτωρ Ὑπερίων.
σμερδαλέον δ' ἵπποισιν ἐκέκλετο πατρὸς ἑοῖο·
Ξάνθέ τε καὶ Βαλίε, τηλεκλυτὰ τέκνα Ποδάργης,
ἄλλως δὴ φράζεσθε σαωσέμεν ἡνιοχῆα

καλοῦ δαιδαλέου: ὅτι ἀρσενικῶς τὴν ἀσπίδα [illegible] περικεφαλαίαν τίθησιν:–

πειρήθη δ' ἕο αὐτοῦ: ὁ Ζηνόδοτος γράφει ἑοῦ αὐτοῦ· συγχεῖ δὲ τὸ σύνθετον ἀντὶ [illegible] λαμβάνων:–

[illegible]

[illegible]

[illegible]

τῷ δ' εὖτε πτερά: [illegible]

ἡνιοχῆα

Ξάνθέ τε καὶ Βαλίε: [illegible]

[illegible]

ἂψ δαναῶν: ὅτι πλασσότερον τὸ ἐσόμιλον· ἐπεὶ γὰρ ἄδην χ' ἕωμεν κορεσθῶμεν:— αὐδήεντα δ' ἔθηκε: ἀθετεῖται ὅτι ... ἡ ἐπιφορὰ γὰρ ὡς ἄρα φωνήσαντος ἐρινύες ἔσχεθον αὐδήν· ὡς ἤδη ὁμόφωνον καὶ παραδοῦσα τοιοῦτος ἄρα ὁ ποιη. τὸν μὲν ... ζῆλον θῆκε θεὸς ὡς ἀνθρώπῳ:— ἤμυσε καρήατι: παρέκλινε τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ ταχέως δὲ εἰς θάτερον μέρος ... κεφαλ. παρέστη ἀρετὰς εἰς τοῦ πίσω ὡς προσιέμενον τοῦ ἀχιλλέως μέλλοντα ἐλαύνειν:—

ἐν ἄλλ. ἂψ δαναῶν

ἂψ δαναῶν ἐσόμιλον. ἐπεί χ' ἕωμεν πολέμοιο·
μηδ' ὡς πάτροκλον λίπετ' αὐτοῦ τεθνηῶτα·
τὸν δ' ἄρ' ὑπὸ ζυγόφιν προσέφη πόδας αἰόλος ἵππος
ξάνθος. ἄφαρ δ' ἤμυσε καρήατι. πᾶσα δὲ χαίτη
ζεύγλης ἐξεριποῦσα παρὰ ζυγὸν οὖδας ἵκανεν.
— αὐδήεντα δ' ἔθηκε θεὰ λευκώλενος ἥρη·
καὶ λίην σ' ἔτι νῦν γε σαώσομεν ὄβριμ' ἀχιλλεῦ·
ἀλλά τοι ἐγγύθεν ἦμαρ ὀλέθριον. οὐδέ τοι ἡμεῖς
αἴτιοι. ἀλλὰ θεός τε μέγας καὶ μοῖρα κραταιή.
οὐδὲ γὰρ ἡμετέρῃ βραδυτῆτί τε νωχελίῃ τε
τρῶες ἀπ' ὤμοιιν πατρόκλου τεύχε' ἕλοντο·
ἀλλὰ θεῶν ὤριστος. ὃν ἠΰκομος τέκε λητώ.
ἔκταν' ἐνὶ προμάχοισι. καὶ ἕκτορι κῦδος ἔδωκε·
νῶϊ δὲ καί κεν ἅμα πνοιῇ ζεφύροιο θέοιμεν
— ἥν περ ἐλαφροτάτην φάσ' ἔμμεναι· ἀλλὰ σοὶ αὐτῷ
— μόρσιμόν ἐστι θεῷ τε καὶ ἀνέρι ἶφι δαμῆναι·
> ὣς ἄρα φωνήσαντος. ἐρινύες ἔσχεθον αὐδήν.
τὸν δὲ μέγ' ὀχθήσας προσέφη πόδας ὠκὺς ἀχιλλεύς·
ξάνθε· τί μοι θάνατον μαντεύεαι· οὐδέ τί σε χρή·
εὖ νυ τοι οἶδα καὶ αὐτὸς. ὅ μοι μόρος ἐνθάδ' ὀλέσθαι
νόσφι φίλου πατρὸς καὶ μητέρος· ἀλλὰ καὶ ἔμπης
οὐ λήξω. πρὶν τρῶας ἅδην ἐλάσαι πολέμοιο·
ἦ ῥα· καὶ ἐν πρώτοις ἰάχων ἔχε μώνυχας ἵππους.

ἥν περ ἐλαφροτάτην: ἀριστοφάνης καὶ οὗτοι οἱ δύο· οὐκ ἀναγκαῖοί εἰσιν. οἱ λαμπρότεροι· ἡ πνοὴ ἐλαφροτάτη ἐστί· τὸ δὲ καὶ προσθεῖναι φασὶν ὡς ἀπὸ ἱστορίας ἐστὶ παρειληφότα ἀμονοῦντι καὶ ἀποθανεῖν ἵππον λέγει φασὶν ὥσπερ ἄνθρωπον ἱστορία:—

ὣς ἄρα φωνήσαντος: οὕτως φωνήσαντος φησὶ τοῦ ἵππου ἔσχεθον αὐτοῦ αἱ ἐρινύες τὴν φωνὴν πάντα γὰρ τὰ παράλογα καὶ τεράστια δοκεῖ ὑπὸ ἐρινύων γίνεσθαι· ἡ διπλῆ δὲ πρὸς τὴν ἀθέτησιν τοῦ αὐδήεντα δ' ἔθηκε· ἡ γὰρ ἥρα παρέσχε, ἔπαυσαν δὲ ἀφ' οὗ ἔφθειλον αἱ ἐρινύες:—

παράκειται τὰ ἀριστονίκου σημεῖα καὶ τὰ διδύμου περὶ τῆς ἀριστάρχου διορθώσεως· τινὰ δὲ καὶ ἐκ τῆς ἰλιακῆς προσῳδίας ἡρωδιανοῦ καὶ ἐκ τῶν νικάνορος περὶ στιγμῆς:—

Τ

ὗ. μακάρων ἔρις ὦρτο· φέρει δ' ἐπὶ κάρτος ἀχαιοῖς·

[illegible] ... οὔτ' ἄρα νυμφάων· [illegible]

ἸΛΙΆΔΟΣ Υ

Ὣς οἱ μὲν παρὰ νηυσὶ κορωνίσι θωρήσσοντο
ἀμφὶ σέ, πηλέος υἱὲ, μάχης ἀκόρητον, ἀχαιοί·
τρῶες δ' αὖθ' ἑτέρωθεν, ἐπὶ θρωσμῷ πεδίοιο·
ζεὺς δὲ θέμιστα κέλευσε θεοὺς ἀγορὴν δὲ καλέσσαι
κρατὸς ἀπ' οὐλύμποιο πολυπτύχου· ἡ δ' ἄρα πάντῃ
φοιτήσασα κέλευσε διὸς πρὸς δῶμα νέεσθαι·
οὔτε τις οὖν ποταμῶν ἀπέην, νόσφ' ὠκεανοῖο·
οὔτ' ἄρα νυμφάων, αἵ τ' ἄλσεα καλὰ νέμονται·
καὶ πηγὰς ποταμῶν, καὶ πίσεα ποιήεντα·
ἐλθόντες δ' ἐς δῶμα διὸς νεφεληγερέταο·
ξεστῇς αἰθούσῃσιν ἐνίζανον, ἃς διὶ πατρὶ
ἥφαιστος ποίησεν ἰδυίῃσι πραπίδεσσιν·
ὣς οἱ μὲν διὸς ἔνδον ἀγηγέρατ'· οὐδ' ἐνοσίχθων
νηκούστησε θεᾶς, ἀλλ' ἐξ ἁλὸς ἦλθε μετ' αὐτούς·
ἷζε δ' ἄρ' ἐν μέσσοισι· διὸς δ' ἐξείρετο βουλήν·
τίπτ' αὖτ' ἀργικέραυνε θεοὺς ἀγορὴν δὲ κάλεσσας·
ἦ τι περὶ τρώων καὶ ἀχαιῶν μερμηρίζεις·
τῶν γὰρ νῦν ἄγχιστα μάχη πόλεμός τε δέδηε·
τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη νεφεληγερέτα ζεύς·
ἔγνως ἐννοσίγαιε ἐμὴν ἐν στήθεσι βουλήν·
ὧν ἕνεκα ξυνάγειρα· μέλουσί μοι ὀλλύμενοί περ·
ἀλλ' ἤτοι μὲν ἐγὼ μενέω πτυχὶ οὐλύμποιο
ἥμενος, ἔνθ' ὁρόων φρένα τέρψομαι· οἱ δὲ δὴ ἄλλοι
ἔρχεσθ' ὄφρ' ἂν ἵκησθε μετὰ τρῶας καὶ ἀχαιούς·
ἀμφοτέροισι δ' ἀρήγεθ' ὅπῃ νόος ἐστὶν ἑκάστου·

[illegible] ... κρατὸς ἀπ' οὐλύμποιο· [illegible] ... οὔτε τις οὖν ποταμῶν ἀπέην· [illegible] ... ξεστῇς αἰθούσῃσιν· [illegible] ... ὣς οἱ μὲν διὸς ἔνδον· [illegible] ... οὐδ' ἐνοσίχθων νηκούστησε θεᾶς· [illegible] ... ἤ τι περὶ τρώων· [illegible]

[illegible] ... ὧν ἕνεκα ξυνάγειρα· [illegible] ... ἥμενος ἔνθ' ὁρόων· [illegible]

DIGITAL CLASSICS